

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

פרשת - תרומה

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 15:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת וכן באתר קול הלשון
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב לשיעורים 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת תרומה תשפ"ג

נמיון סחיטה או

התחשבות???

וְהָיוּ הַקָּרְבִּים פְּרָשֵׁי כְנָפִים
לְמַעַן סַכְּכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל
הַפֶּפֶרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו"
[כ"ה כ']

הגמרא דורשת בזמן שעושים רצונו של מקום אז פניהם איש אל אחיו ואם אין ישראל עושים רצונו של מקום אז אין פניהם איש אל אחיו.

יש דורשים מתי נקרא שישאל עושים רצונו של מקום???

התשובה: מתי שפניהם איש אל אחיו, במקום לאכול אחד את השני, הם עוזרים אחד לשני, ולא מחפשים לצלם אותו בדיוק כשהוא בעיצומה של הפדיחה.

על הפסוק: "ואהבת לרעך כמוך" ראיתי ששואלים: מה הפירוש לאהוב את השני כמוני??? וכי יעלה על

הדעת שמבקשים ממני שאם קניתי גלידה בשבילי בטעם ריבת חלב, אני אקנה לכל השכנים?? או אם קניתי לי רכב, אני אתקשר לסוכנות רכב ואזמין רכבים לכל השכנים והידידים???

ממש לא לזו הכוונה, אם כן, ננסה להבין מה הכוונה בלאהוב את השני כמוני?? מה, יש עוד מישהו כמוני?? (☺)

התשובה היא: שהתורה דורשת ממך, שאיך שאתה מצפה שיתנהגו אליך, איך שאתה מצפה שיבינו אותך, איך שאתה רוצה שיתייחסו לילדיך, כמו שאתה רוצה שידונו אותך לכף זכות, בכל הדברים האלה תתנהג באותה מידה לסוככים אותך...

וזה במשפט אחד: "מה ששנוי עליך אל תעשה לחבירך"...

סיפר אבא על בנו: בני האחרון, כשהיה בשידוכים, נפגש עם בחורה

זה היה נראה מוזר, כיון שהכל היה ממש לפני סגירה ואז הם באים עם דרישה שאין מצב להסכים לה, פשוט אין לנו את האפשרות להסכים על דירה, זה למעלה מכוחותינו, להבטיח סתם, זה לא לעניין, ידענו שאם אנחנו מתחייבים, אנו אמורים לעמוד מאחרי ההתחייבות הזו, ולכן הודענו לשדכן שאם זה התנאי שלהם, אז שיודיע להם שאנחנו לא יכולים להמשיך את השידוך, ובאמת, השידוך שהיה רגע לפני סגירה, התפוצץ...

מה גם, לפי הברורים שעשינו, גילינו שכל המשפחות שהשתדכו איתם, הם לא דרשו דירה מאף אחת, ורק פה חשבו שיצליחו לסחוט אותנו, הם לא מתביישים?! ככה מתנהגים, רגע לפני מנסים לסחוט???

אחרי שנה, שמענו שהם קיבלו שידוך אחר, ולא קיבלו לא דירה ולא חצי דירה, בעסנו מאוד וקיבלנו חיזוק להבנה שלנו, שהם רק רצו לנצל אותנו... וזה היה נסיון סחיטה שלא צלח...

ממשפחה מאיזור הדרום, ובאמת, הם ביררו ושמעו על המשפחה שלנו דברים נפלאים, שכבר חיתנו כמעט את כולם, וכל המשפחות שהשתדכו איתנו הן משפחות נפלאות.

פרט חשוב שהשדכן העביר: שלא יצפו לוילה בקיסריה, ממש לא!!!! אולי השתתפות קטנה, אבל ממש לא יותר מזה, כיון שאנחנו אחרי החתונות של הילדים, ולאחר בירורים ששתי המשפחות עשו, החלטנו להפגיש ביניהם, לאחר מספר פגישות הם רצו לסגור שידוך, אבל אז לפתע השדכן התקשר ואמר: שהצד השני מוכן לסגור רק בתנאי שאתם נותנים דירה...

מה????? דירה????? תגיד לי, שאלתי את השדכן, הם נפלו על הראש או שהחליקו על איזה כתם שמן???? 😊 איך ברגע אחד הם משנים את דבריהם, אחרי שבהתחלה, אמרנו להם שלא יצפו מאיתנו, כיון שאין לנו את האפשרות לכך.

ואפילו שיחשבו שהוא לא נורמלי, אבל לא משנה לו מה יחשבו עליו, אותו מעניין מה בורא עולם חושב עליו, ועדיף שיחשבו שהוא לא בסדר, מאשר שאותו בחור יפגע מזה, וכך אבא שלי ספג את הפגיעה אליו, ואפילו שזה לא היה נראה טוב הדרישה הזו של הדירה...

סיפר החתן: איך ששמעתי את זה אמרתי לעצמי, יואאוו, אני לא מאמין, אם היינו דנים אותם לכף זכות, כמה עוגמת נפש היינו מונעים מעצמנו וממשפחתנו, וגם לבחור עצמו היה נמנע הרבה צער והרבה עוגמת נפש.

כמובן שהוא בא וסיפר את הסיפור הזה שריגש מאוד את המשפחה, רק עכשיו הם הבינו שפשוט מולם עמד מלאך...

והשאלה שרבים מאיתנו שואלים איך?? איך מגיעים לבזו דרגה?? איך מגיעים לשם אני לא יודע... מה שאני כן יודע, שאם יש תכנון להגיע לשם, א' ב' שצריך להתחיל זה לדאוג שפנינו יהיו איש אל אחיו.

11 שנים מאוחר יותר, אחד החתנים שלנו שוחח עם האח הגדול של אותה משפחה, ובמהלך שיחתם על נושא "בין אדם לחבירו" ועל גודל הזהירות שצריך שתהיה לכל אדם, שלא לפגוע בחבירו.

אותו אח אמר לחתן שלנו: אני אספר לך מה היה עם אבא שלי, כמובן, שהוא לא חלם שהוא מדבר עם החתן שלנו... וכך סיפר: לפני 11 שנים, אחותי נפגשה עם בחור, והם היו לפני סגירה, אבל לפני הסגירה אבא שלי החליט שהשידוך לא מומשיך, אני שהסקרנות שלי היתה בשמיים, שאלתי אותו: למה?? גיליתם על הבחור משהו???

ענה לי: מה פתאום, אחותי לא רצתה בגלל שהוא היה נראה לה סגנון אחר, אבל הוא היה בחור טוב, ואבא שלי פחד מאוד שהבחור יחשוב שהם שמעו עליו דברים לא טובים, ובגלל זה הם פתאום לא רוצים אותו, וזה עלול להזיק לו, הוא חשב מה לעשות כדי שהמשפחה של הבחור וגם הבחור עצמו לא יפגעו.

ואז עלה לו רעיון גאוני, שהוא יתן דרישה שהם לא יוכלו לעמוד בה,

מי גילה לאשה על

הנפט???

להרגיש את השני זה לא שחור לבן, יש הרבה גוונים באמצע, זה דבר שמצריך מחשבה 24\7 [זה בסדר מותר גם בשבת 😊] החיים בהרבה מקרים מאתגרים אותנו, וברוב המקרים, הם מתנהלים ללא תכנון מוקדם, אלא בספונטניות.

החכמה שלנו היא: לדעת להיות מוכן להפתעות, וגם במקרים כאלה להגיב נכון, ולהכניס בנתוני התגובה מחשבה על הזולת, שלא יהיה כמו שאומרים: הניתוח הצליח אבל החולה לא שרד 😊.

סיפר אברך: שהמשגיח של הישיבה אמר להם: אתם אוכלים פה בחדר אוכל ונהנים מהאוכל, לא בטוח שהאשה תדע לבשל ברמה כזו... תתכוננו שהאוכל בהתחלה עולה ויורד... אבל תזהרו, בעיקר שלא תהפכו את האשה לקורבן עולה ויורד...

[יש שמסבירים למה לפעמים האוכל בישיבות לא מי יודע מה???) כדי שאחרי החתונה לא יתלוננו על האשה שרק עכשיו התחילה לבשל

וסיפר להם מעשה: שאירע בירושלים, כחתן שסיים את השבע ברכות, הוא ישב עם אשתו לארוחה הראשונה שהיא בישלה, היה להם מנהג שבכל הימים של השבע ברכות הם לא היו מבשלים, אלא ההורים משני הצדדים היו מבשלים בשבילם.

הוא מגיע לבית אחרי הלימוד, והוא רואה שאשתו הכינה שולחן עם סלטים מנה ראשונה, מנה שניה וואי, וואי, איזו מסירות איזו השקעה, כמובן שהוא פירגן לה כמו שצריך, זה המינימום שבעל חייב לתת לאשתו, אחרי שהיא עמדה במשך כמה שעות להכין לו, וזה אחרי שעות שהיא חיפשה את המתכון... והתקשרה לחברה שתגיד לה בדיוק מה המתכון, מה צריך לשים לפני מה, ואם אדם לא נותן מילים טובות זה כאילו הוא אכל ולא שילם...

וליימון לא שמים הרבה, שמים קצת, ועשה חשבון שאם הוא יאכל את הסלט ככה, לא יקרה לגוף שלו כלום, מה גם שהוא ישתה במקביל חלב, שהוא ידוע כמנטרל רעלים שנכנסים לגוף, אבל אם אשתו תטעם היא תעלה על זה, מה עושים??? תודה לה, גם לזה הוא מצא פתרון.

הוא פנה לאשתו ואמר לה: איזה סלט מיוחד אין דברים כאלה, יש מצב שאת מכינה לך סלט חדש, אני יאכל את כולו, הוא פשוט מיוחד שאין דברים כאלה, אשתו נהנתה, על הארוחה הראשונה שלה הוא כבר מבקש עוד, והוא אוהב את סגנון האוכל שלה, בשבילה זה היה קומפלימנט רציני, ולכן היא הסכימה מיד, ואמרה לו: לבריאות, אני כבר יבין בשבילי סלט חדש, הוא אכל ה-ב-ל...

אשתו לא כל כך הבינה מה הקטע לשתות חלב עם הסלט 😊 זה כמו שמספרים על אחת שהיתה אוכלת הרבה בצל, בכל פגישה שהיתה נפגשת, הבחורים היו בורחים מהריח של הכצל שהיה חריף, אחרי תקופה מצאו חתן שלא מריח, אבל אמר

אשתו אמרה לו: טול ידיים אני תיכף אצטרף אליך לארוחה, הוא ישב והתחיל לאכול, הוא לקח מהסלט הגדול שהיא הכינה לשניהם, וטועם, הופס!!!! יש בו טעם מוזר.

הוא מריח [כמובן בלי שאשתו תשים לב שלא תיפגע] ומגלה שהיא בטעות שמה נפט במקום ליימון, אז באותם הימים, היו מאחסנים את הנפט בצנצנות קטנות וגם את הליימון באותן צנצנות, וכנראה שלא הדגישו שזה נפט וזה ליימון, ולכן היא התבלבלה, טעויות של מתחילים...

הוא עשה חשבון, הרי אם אשתו תגלה שהיא שמה נפט במקום ליימון, זו תהיה לה פדיחה על הארוחה הראשונה, כזו טעות וואי, וואי, מה בעלי יחשוב עלי, והיא תתבייש, ולכן צריך לדאוג שהיא לא תדע מהפדיחה, אבל מה הוא יעשה?! לזרוק את זה לפח לא בא בחשבון, כיון שהיא כל רגע יכולה לבוא, ואם היא תעלה על זה, זו תהיה פדיחה גדולה יותר.

הוא עשה חשבון כבר כמה נפט היא שמה, הרי היא חשבה שזה ליימון,

וכשבדקתי טוב, גיליתי שזה מהצלחת של הסלט שהכנתי לך, ועכשיו אני מבינה הכל, למה ביקשת לגמור את כל הסלט, ולמה שתית חלב כדי שהנפט לא יזיק, אבל למה לא אמרת...

אמר לה בעלה: אני לא אמרתי לך, כיון שזו הסעודה הראשונה שהכנת, ולא רציתי שתצאי עם הרגשה לא טובה, ולכן העדפתי לאכול והעיקר שלא תיפגעי...

אמרה לו אשתו: תדע לך, שבצלחת הזו שאכלת, אתה קנית אותי... ומהיום, תדע, שאני אעשה בשבילך כל מה שתרצה כולל לטוס לירח ☺. סיפר אותו אדם אמנם אכלתי נפט פעם אחת בחיים, אבל בזכות זה כל החיים אכלתי דבש.

אף אחד לא מתכוון שממחר נתחיל לאכול סלט עם נפט, ממש לא!!!! אבל כן מצפים מאיתנו, שגם אם חסר מלח, תחשוב לפני שאתה מעיר, גם אם חסר איזה סלט לא צריך להעיר, סיטואציה שראיתי בתור ילד שבשולחן השבת אימי שתחי

להם: אני לא מבין, למה העיניים שלי דומעות בכל פגישה איתה?? ☺

גם פה היא לא הבינה מה הקטע שלו, שאחרי כמה כפות סלט הוא שותה חלב, אבל אמרה לעצמה: אולי ככה הם נוהגים בבית שלהם, שיערב לו.

הוא סיים, ואחרי שהודה לה חזר ללימודו, באותם רגעים, הוא חש שמחה פנימית, שברוך השם הוא עמד בנסיון שלא לפגוע באשתו הצעירה, והודה לה' שהכנים לו את הרעיון לאכול את הכל עם החלב, העיקר שהיא בכלל לא תדע...

בערב שסיים את הלימודים, הוא חזר לבית ולא מצא את אשתו בסלון, הוא הלך לחדר ושם הוא רואה את אשתו בוכה, הללו!!!! מה קרה לך!!!! למה את בוכה???? אמרה לו: למה לא אמרת לי שהיה בסלט נ-פ-ט???? הוא היה בה-ל-ם, ושאל אותה: אני לא מבין, מי אמר לך שהיה שם נפט???? היא סיפרה לו, שכאשר באתי לשמוץ כלים, הרחתי ריח של נפט ולא הבנתי מאיפה הריח הזה.

שלא יתביישו, בצורה מכובדת, לפעמים, ישנן תרומות שעדיף שלא יבואו, כמו שנראה בסיפור שלפנינו.

מספר בחורים מישיבת "פילדלפיה" שבארצות הברית רצו לעשות נחת רוח לרבם, ראש הישיבה הרב אליהו שווי זצ"ל, והחליטו עקב המצב הכלכלי של הישיבה, לגייס תרומות עבור הישיבה, הם הלכו על דעת עצמם בפורים, לאחד מהטייקונים בפילדלפיה וספרו לו על הישיבה ועל המצב הפיננסי שלה שלא נמצא במצב טוב... ושיתן תרומה, מה שהוא יכול.

הגביר שמע את הדברים, ואמר להם: יש לי בריכה פרטית בחצר, אם אתם קופצים עם הבגדים שלכם לתוך בריכת השחיה, אבל עם כל הבגדים... על כל בחור אני נותן 1,000 דולר תרומה לישיבה.

מי שקצת יודע מה זה בחורי ישיבה, מים זה הדבר האחרון שיפחיד אותם... הם קפצו עם כל הבגדים לבריכה, ויצאו משם רטובים עד לשד עצמותיהם כשהם רועדים מקור, אבל

מזכירה לאבי מורי שליט"א שהיא שכחה להביא סלט מסויים שהוא קנה, ואז הוא אמר לה: יש פה כל כך הרבה סלטים, אין מקום על השולחן לשים את זה, לא קרה כלום.

זה מצפים מאיתנו, להסתכל על מה שיש ולא רק על מה שחסר, ומה שבעיקר צריך לשים לב, שעומדת כאן אשה שעבדה במשך שעות להכין, וחשבה על כל פרט, ולכן גם אם זה לא 120% אלא רק 110% לא חייב להעיר.

מה גם, שאשתך תקלוט שהתנהגת בצורה מכובדת ולא רצית לפגוע בה, היא רק תעריך אותך...

1,000 דולר על כל קפיצה
לבריכה, שווה???

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" [כ"ה ב']

התורה מצווה אותנו לתת תרומה וחלק מהנתינה זה איך לתת, בצורה

מה גרם למוות מוקדם של
הזקנים בבית אבות???

"וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמָתִים
וְחִצֵּי אָרְכּוֹ וְאָמָה וְחִצֵּי רָחְבּוֹ
וְאָמָה וְחִצֵּי קִמְתּוֹ" [כ"ה י']

ה"דעת זקנים" שואל: מדוע בכל כלי
המשכן התורה כותבת "ועשית"
ובארזן כתוב "ועשו"?????

עונה ה"דעת זקנים": משום שהארזן,
כולם חייבים להתעסק בו מפני כבוד
התורה שבתוכו, וקל וחומר לתלמידי
חכמים שבני עירם מצווים לעשות
מלאכתם כדי לכבדם.

דהיינו, שיש לנו חובה לכבד את
תלמידי החכמים, כיון שעל ידי לימוד
התורה שלהם מתקיים העולם,
ונמצא, שלא אנחנו מחזיקים אותם,
אלא הם מחזיקים אותנו!!!

וחוץ מזה שעל ידי כך שיש לנו
תלמידי חכמים, יש לנו ממי לקחת
עיצה, גם בדברים של העולם הזה...
אם זה איפה להשקיע? או בקניית
דירה וכד'. כאשר שואלים דעת

שמחים שהביאו ממנו צ'ק על סך
6,000 דולר עבור הישיבה.

הם באו לישיבה החליפו כגדים ובאו
לראש הישיבה, ונתנו לו את הצ'ק,
הרב ראה את הסכום, התפעל ושאל
אותם: איך הצלחתם להביא כזה
סכום???

הם ספרו לרב על התנאי שהעשיר
עשה להם, אם הם יקפצו לבריכה עם
הכגדים, על כל כחור הוא יתן להם
1,000 דולר, ובאמת, קפצנו עם
הכגדים ועשינו את זה.

כאשר הרב שמע את זה, הוא מאוד
כעס, והוציא את הצ'ק וקרע אותו
לגזרים, ואמר להם: שכסף כזה
שמגיע מביזוי של תלמידי חכמים זה
כסף פסול ואי אפשר לבנות ישיבה
מכסף כזה...

אדומה!!! כיון שהייתי משתתף קבוע בשיעורו של ר' בן ציון פלמן זצ"ל, החלטתי שאני אתייעץ עם הרב פלמן, הרב שמע אותי ושמע את ההתלבטויות שלי, ואמר לי: אם אתה רוצה לקבל עיצה מאיש שמבין ויודע לייעץ גם בעניינים כאלה מסוככים, זה הרב שטיינמן זצ"ל, הוא נמצא ברחוב חזון איש 5 לך אליו ותתייעץ איתו.

צריך להבין שלפני 30-40 שנה הרב שטיינמן זצ"ל לא היה כל כך מפורסם כמו בסוף ימיו, הלכתי לחזון איש 5 לרב שטיינמן, הרב שמע את כל צדדי השאלה ואת כל הספיקות שלי, האם להשקיע שם או לא?

ואמר לי: תבדוק, לפני שאתה ניגש לעסקה, מה מאכילים את הזקנים? אם מאכילים אותם נבילות וטריפות, אל תיגש לעסקה הזו, ואם הכל כשר אז תיגש.

לא הבנתי, למה שיאכילו אותם נבילות וטריפות??? הרי חייב להיות הכשר רבנות, והכשר רבנות, גם למי שלא אוכל את ההכשר הזה, זה עדיין לא נבילות וטריפות, אבל אם הרב

תורה, רואים בחוש את הסייעתא דשמיא שמלווה אותנו.

סיפר יהודי מתל אביב, ר' ישראל שטיין על מקרה שהיה איתו לפני בערך 40 שנה, וכך סיפר: פנה אלי ידיד עם הצעה שקשה לסרב לה, ההצעה היתה לקנות חלק מבית אבות שנמצא בנתניה, שמתנהל יפה במשך הרבה שנים.

יש שם חמישה מנהלים, שבכל חודש גורפים לכיסם סכום לא מבוטל של רווח, והמחיר שהציעו לי לקנות היה ממש בזול יחסית, וגם זה משום שאחד השותפים רצה לצאת, העסקה היתה נראית משתלמת ביותר, ללא שום פקפוק... הכל היה נראה מבטיח, לפי הנתונים שהראו לי אני אמור לכמות את ההשקעה תוך מספר חודשים מהקנייה, ולאחר מכן יתחיל הרווח.

וכאן מגיע ה"אבל" בזו עסקה יותר מידי טובה, אז למה השותף החמישי רוצה לצאת????? זה הדליק אצלי נורות אדומות... שזה נורות אזהרה... אם נדלקת בזו מנורה מיד עוצרים בצד... לא מומלץ לנסוע עם נורה

ענה לי המנהל: מה נראה לך שאנחנו טפשים, יום לפני שהמשגיח מגיע אנחנו קונים כמה עופות רבנות ושמים מעל המשטחים, והוא בודק רק את מלמעלה, ולא בודק בפנים וככה הכל עובר...

הייתי ה-מ-ו-ם-!!! עלאק 😊 הכשר רבנות...

כמובן, שמיד ירדתי מהעסקה, כיון שלהיות שותף במקום שמאכילים נבילות וטריפות זה הדבר האחרון שהייתי רוצה שיהיה על הגב שלי, ממש לא!!!

ורק אז, הבנתי, מה גדול כוחו של הרב שטיינמן זצ"ל שאמר לי לבדוק, כיון שבלעדיו לא הייתי אמור לבדוק, כיון שיש להם שם בשרות של רבנות...

[ולא בודקין מן המזבח ולמעלה ☺]

ומסתבר שהסיפור לא הסתיים, אלא רק התחיל, אחרי שבוע אני פותח ביום שישי את העיתון, ואני רואה באחד העמודים כתבה שהכותרת הראשית היא: "הנהלת בית האבות

שטיינמן זצ"ל אמר, אז כנראה שהוא רואה דברים שאני לא רואה...

נפגשתי עם שאר השותפים של בית האבות, ושאלתי אותם על כל התפקוד של בית האבות, מה הסדר יום? מי הצוות? כל מיני שאלות על הניהול היום יומי, ובלי שיבחינו לאן אני חותר לקראת הסוף השחלתי להם את השאלה על הכשרות, איזה הכשר נותנים להם לאכול? אחד המנהלים אמר: כאן הכל בהכשר רבנות.

שאלתי אותו: מאיפה אתם קונים את הבשר? הוא ענה לי: אנחנו קונים אותו משוק הכרמל, שוק הכרמל??? שאלתי ה-מ-ו-ם, הרי למיטב ידיעתי אין שם הכשר רבנות, אז איך אתם קונים שם????

ענה לי: מה נראה לך שאני אקנה בשר ב 20 שקלים לקילו, בעוד שבשוק הכרמל אני יכול להשיג אותו בכמה שקלים לקילו????

ותגיד לי, שאלתי, אתם לא מפחדים שיתפסו אתכם? אתה יודע כזה דבר יכולים לשלול לכם את הרשיון...

הכי גרועים שלי, שיהודים בשביל כמה שקלים יהיו מוכנים לרצוח זקנים...

וסיפר לי: שמשרד הבריאות מחייב להגיש לכל הזקנים שחוסים בצילו בשר בהמה כדי שיחזק אותם, בגיל כזה, מאוד חשובה התזונה בשבילם, ובית האבות בנתניה לא רק שלא הביא להם בשר בהמה, אלא גם הביא להם בשר של חמורים וסוסים, שזה בשר שרק יכול להזיק להם, וכדי שלא יבחינו הם היו מתבלים את זה בצורה כזו שלא יחלמו שזה לא בשר של בהמה...

ובאמת, בבית האבות הזה, היתה תחלופה גבוהה... והתברר שזה היה אחד הגורמים שהזקנים לא החזיקו מעמד...

כמו שאומרים העולם: סוף גנב לתליה... חז"ל אומרים את זה במילים אחרות: כל העובר עבירה בסתר, הקב"ה מכריז עליו בגלוי...

הם חשבו להיות חכמים ולהערים על בורא עולם, בסופו של דבר, הם בילו חלק ניכר מחייהם בכלא, בעקבות המוות שהם גרמו לזקנים...

בנתניה מואשמת בגרימת מוות לזקנים בכוונה תחילה".

זה היה נראה לי מוזר, כיון שאני הסתובבתי בבית אבות הזה, ואני מכיר שם את הנפשות הפועלות, כמעט הייתי שותף שם, שהם יגרמו מוות לזקנים ועוד בכוונה, ה' ישמור.

ישבתי על הכתבה הזו "שניים מקרא ואחד תרגום" וראיתי שהתובע הראשי בפרשיה הזו הוא ר' שמואל בוקובסקי, שהיה היועץ המשפטי של משרד הסעד,

את ר' שמואל בוקובסקי אני מכיר מבית הכנסת, אני כבר אשאל אותו בבית הכנסת מה הסיפור הזה??? זה נראה יותר שתפרו להם תיק...

למחרת, נפגשנו, שאלתי אותו: תגיד לי, מה הסיפור עם בית האבות? זה נכון מה שאומרים??? מה עד כדי כך??? מי יהרוג זקנים בכוונה??? זה לא נשמע לך הזוי??? מה גם שאני מכיר אותם, אני כמעט הייתי שותף איתם.

ר' שמואל אמר לי: תדע לך, שאני מוזעזע, כיון שלא חלמתי בחלומות

קיבל 5,000,000 שקל בגלל הידור

סיפר אדם, עשיר גדול, שזמר תורה ומצוות: יש לי הלכה שאני מקפיד עליה, והיא, לפני שאני מברך ברכת המזון, קודם אני לובש כובע וחליפה ורק אחר כך אני מברך, וזה הידור שמוזכר בהלכה, וגם כאשר אני הולך לסגור כל מיני עסקאות, שבדרך כלל נסגרים במסעדה אחרי ארוחה טובה... אני מקפיד על ההלכה הזו.

יום אחד, הגעתי לר' חיים קנייבסקי זצ"ל, ושאלתי אותו: האם אני יכול כשאני נמצא בחוץ, לרדת מההנהגה הזו, פשוט לא נעים לי...

הרב אמר לי: כדאי לך להמשיך עם זה, כיון שזה הידור מצווה, ואנכי, גם סגולה לעשירות, באותו רגע, החלטתי שאני הולך עם דברי הרב עד הסוף... וכל ברכת המזון, אני מברך עם הקבלה שקיבלתי, ושם כובע וחליפה.

לאחר מספר ימים, הוזמנתי לפגישת עסקים, שהתקיימה באחת ממסעדות

ואני ניצלתי ב-נ-ס-!!!!!! בזכות ששמעתי לדעת תורה, הרווחתי!!!!!!

לפעמים, אדם אומר לעצמו, אני אלך לרב כדי לשאול שאלה בהלכה וכד', אבל מה הקשר ללכת לרב כדי לשאול שאלה בעסקים??? הרי הרב לא למד מינהל עסקים, אפילו אין לו תואר ראשון, אז מה העניין שאלך לשאול אותו?????

אבל במבחן המציאות רואים, שבורא עולם נותן סייעתא דשמיא מיוחדת, שהדברים שדעת תורה אומרת, אם הולכים אחריהם מבלי לשאול שאלות, רק מרוויחים!!! דעת תורה, זה גם כשאתה לא מבין מה הקשר, איך מה שהרב אומר לי לעשות היום, יעזור לי? הרי זה נראה לפעמים ההיפך.

בדיוק כרגעים האלה, בורא עולם אומר: ועשית ככל אשר יורוך, אפילו יאמרו לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין, הלו!!!!!! תעצום את העיניים ותעשה מה שהרבנים אומרים לך, רק תרויח!!!!

קרה שבסוף החלטת שאתה נותן את החמש מיליון????? אמר לי: מה זא'תומרת, ראיתי שאתה קם עם כובע וחליפה, ומתקדם לכיוון היציאה, הבנתי שאתה רוצה ללכת מבלי לסגור כלום, ולכן כיון שזה היה חשוב לי, אז סגרתי איתך...

הייתי בהלם, איך שר' חיים אמר לי להמשיך להקפיד על זה, וזה גם מביא לעשירות... ההקפדה הזו הביאה לי חמש מיליון, כמו שאומרים העולם, בלי למצמיץ...

אנחנו צריכים לדעת, שאם יש לאדם איזו הנהגה או איזו מצווה שהוא מוסר עליה את הנפש, הוא יראה שבורא עולם ישלם לו על כך, ובהרבה מקרים דווקא בזכות הקבלה הקמנה הזו, תבוא לו הסייעתא דשמיא.

המהדרין, ישבנו שם על ארוחה כמו שצריך... ותכננתי שלפני הברכה אני אחבוש את הכובע, ואלבש את החליפה, ישבנו אחרי הארוחה, וסיכמנו את פרטי העסקה, אבל היה בינינו ויכוח על סכום של 5 מיליון... היושב מולי התעקש שאני אספוג את זה, ואני רציתי שהוא יספוג... כשראיתי שזה לא מגיע לשום מקום, אמרתי לעצמי, אני כנראה יוותר לו, כיון שאני זקוק לעסקה הזו יותר ממנו.

אמרתי לעצמי, אני אברך ברכת המזון ואחר כך אני אסכים לעסקה הזו.

לא שכחתי את הקבלה שלי לברך גם במקומות כאלו עם כובע וחליפה, וקמתי לקחת אותם, אחרי דקה הוא קם אלי ואמר לי שהוא מסכים והוא יתן את החמש מיליון, כיון שהייתי אחרי נטילת מים אחרונים, סימנתי לו שאני תיכף ידבר איתו, סיימתי לברך, ואז הוא אמר לי שהוא מסכים לתת את החמש מיליון...

סגרנו את העסקה בשעה טובה, כשיצאנו שאלתי אותו: תגיד, מה

וזה פרט חשוב שצריך לשים לב אליו, חייבת להיות רגישות בעניין הזה.

ועוד דבר שאתה נותן, תראה לילדים, שיבינו כמה זה חשוב אצלך, רק ככה תוכל להנחיל להם את הנתינה לזולת, שגם הם ינהגו כך.

סיפר אבי מורי שליט"א: על מצבה הכלכלי של הישיבה בברנוביץ שהלך והחמיר, ור' אלחנן, ראש הישיבה, לא ראה מנוס מללכת ולהתרים לצורך הישיבה, הכתובת הראשונה שהוא רצה ללכת אליה, היתה הכתובת של תומך התורה הנודע, שמו: "דיוויס", שכל ליטא ידעה אם צריך מימון לישיבות זה האיש וזה המקום להתרים.

מקום מגוריו היה בעיר סמוכה, היתה לו שם מירה מכובדת, ובתוכה הוא היה מקבל את כל הפונים אליו קרובים ורחוקים.

ואותו יום שר' אלחנן החליט ללכת אליו, היה יום גשום וחורפי במיוחד, הדרכים היו מלאות בכוץ ושלג, ר' אלחנן שראה בהליכתו הצלת נפשות לישיבה, לרגע לא חשב לוותר על

שני יהלומים מספות עם
בוץ???

"וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם
זָהָב וְכֶסֶף וְנֹחֶשֶׁת" [כ"ה ג']

כשמדברים על תרומה, חוץ מעצם נתינת סכום הכסף שהוא דבר חשוב, יש דבר נוסף שהוא לא פחות חשוב ממנו, והוא איך נותנים את התרומה???

הייתי נוכח בסיטואציה לא כל כך נעימה, שאדם הוציא את הארנק מכיסו, ובקול רעש גדול אמר: הנה עכשיו אני תומך באדם הזה... והוציא לו שטר של 50 שקלים, זה מבין מאוד... אתה רוצה לתת?? תחשוב איך לתת בצורה מכובדת שהשני לא יתבייש!!!

בהרכה מקרים, יש אנשים שיש להם טוב לב ורוצים לתת, אבל הם לא מבינים שיחד עם השטר שהם מביאים לשני, הם גם הורגים אותו... משום שנתנו בפרהסיא ובקול גדול, זה לא נעים בכלל... זה מבייש ומביך,

ר' אלחנן התנצל, שבגלל השלג והגשם, הנעליים שלו מלוכלכות בבוץ, והוא לא רצה ללכלך את השטיחים היקרים והספות.

ללא שום הודעה מוקדמת, דיווים פּרץ בבכי ושאל את הרב: למה, למה הרב עושה לי כך??? מה חטאתי מה פשעתי??? ר' אלחנן לא הבין על מה הוא מדבר, אולי הוא חושב שעשיתי לו איזה משהו??? ושאל אותו: מדוע אתה חושב שעשיתי לך משהו רע??? לי לא ידוע על משהו רע שעשיתי לך...

אמר דיווים לר' אלחנן: הבנות שלי רואות כל היום כסף, כסף, ועוד פעם כסף, ואני חושש מאוד שזה יהיה הרצון שלהם בחיים, רק כסף, ולא ירצו להקים בתים של תורה...

ואני תמיד משתדל לחנך אותן שתורה זה מעל הכל, וכשמגיע הזמן של שיעור התורה אני עוזב הכל, ולא משנה אם אני מפסיד מזה כסף... אני עוזב והולך לשיעור גם אם הבית מלא בסוחרים...

הזכות הזו שנפלה בחלקו, והמשיך ללכת בשלג, אבל הנעליים שלו היו נראות נורא, הן היו מכוסות בבוץ ושלג, ולהיכנס בצורה כזו לבית של "דיווים" לא בא בחשבון, כיון שיש שם שטיחים מקיר לקיר וספות של ה"ביוקר" וחבל ללכלך ולהרוס אותם.

ר' אלחנן נזכר שיש במטבח בניה אחורית, שמשם מכניסים את האספקה למטבח, ולשם מגיעות המשאיות ופורקות סחורה,

הוא אמר לעצמו, אם אכנס משם אני לא אלכלך את השטיחים והספות, וכך הוא הגיע לכניסה האחורית, שם ישבו שתי בנותיו של דיווים והכינו את ארוחת הצהרים, ומיד כאשר ראו אותו, הן רצו מיד לאביהם, ואמרו לו: אבא, ר' אלחנן הגיע!!! הוא רץ לסלון, ואמר להם: איפה הוא??? אני לא ראיתי שהוא נכנס, אמרו לו בנותיו: לא אבא, הוא נכנס מהמטבח, מהכניסה האחורית, הוא הלך אליו וקיבל אותו בברכת "שלום, כבוד הרב"!!! אבל למה הרב לא בא מהסלון?????

אחרי שפרצה המהפכה הקומוניסטית, אמר דיוויס: מכל העושר שלי, נשארו לי רק שני יהלומים, ואלו שני החתנים שלי, שבצעירותם הייתי מחזיק אותם ותומך בהם ביד רחבה...

הוא נתן, אבל מעבר לנתינה, הוא דאג שהילדים יראו ויחושו שכסף זה לא הכל בחיים, אלא, יש דברים הרבה, הרבה, יותר חשובים בחיים, ולא רק זו בלבד, אלא, אלו הדברים שנשארים לנצח, שאתה תראה לילד שלך מה באמת חשוב אצלך, אתה בונה לו את סולם הערכים שילווה אותו במשך כל חייו.

מדוע שמח ר' יואליש
כששמע שעבדו עליו???

"יִקְחוּ לִי תְרוּמָה" [כ"ה ב']

שמעתי מאבי מורי שליט"א: מה העניין שמצות צדקה שונה מכל המצוות, שבכל המצוות ידוע, שהשכר עליהם הוא בעולם הבא,

אבל עכשיו, שהכנות שלי רואות שהרב נכנס דרך המטבח, דרך הכניסה האחורית, מתחלל אצלם כבוד התורה, כאשר הן רואות שבשכיל לא ללכלך את השטיחים הרב נכנס דרך הדלת הצדדית, זאת אומרת שהשטיחים יותר חשובים... הכנתי, אמר לו הרב, מה אתה רוצה עכשיו שאני אעשה?? תראה, אני עם נעליים לא כל כך נקיות בגלל השלג.

אמר לו דיוויס: אני מתחנן, אם הרב יסכים לבוא איתי ולהיכנס דרך הסלון, ולדרוך על השטיחים, ולשבת כך על ספות הקטיפה, וזה הכבוד שלי, אני רוצה שיראו ששטיחים וספות נמצאים אצלי בעדיפות שנייה.

ר' אלחנן הלך ונכנס איתו מהכניסה הראשית, וגם כשהוא נכנס משם, דיוויס לא נרגע עד שראה אותו דורך על השטיחים עם הבוץ, וגם יושב כך על הספות... זה היה החינוך של דיוויס, ובאמת, הוא זכה בשני חתנים תלמידי חכמים גדולים, אחד מהם זה ראש ישיבת מלז, והשני זה אחיו ששימש כמגיד שיעור בישיבה.

בכרם במלאכות אחרות, ושם לא
הותר לאכול כמה שרוצים...

ר' יואליש זצ"ל, היה האדמו"ר של
חסידי סאטמר, והוא היה אחד
ממחלקי הצדקה הגדולים בדורו, עד
כדי כך שכל הכספים שהיו מגיעים
לשולחנו, היו באותו יום יוצאים
לחלוקה לעניים ונזקקים, ללא הבדל
אם הוא מהחסידות, או מאיזה עדה
הוא...

באחת הפעמים, הגיע להתרים אותו
עני, שסיפר שהוא התאלמן מאשתו,
ויש לו ילדים שהוא מגדל אותם לבד,
והכל "נופל עליו" לבד, ואין לו שום
עזרה, וזה בנוסף לנכות שיש לו,
שהוא עם רגל אחת קטועה, וכך הוא
צריך לתפקד איתם, וכך בכה לרב
בדמעות שלישי...

הרבי ריחם עליו, ונתן לו סכום הגון,
אותו יהודי יצא מבית הרבי, לאחר
מספר דקות, נכנס השמש, כולו סוער
וכועס, מה קרה???? שאל אותו ר'
יואליש, אמר השמש: הרב, זה שהיה
כאן ואמר שהוא נכה, ראיתי שהוא
הולך, ואין לו שום נכות, צריך לעצור
אותו לפני שילך עם הכסף!!!

אבל כמצוות צדקה, בורא עולם
אומר: "ובחנוני נא בזאת" וחז"ל
דורשים: עשר בשביל שתתעשר...
יש פה מעין הבטחה, שמי שנותן
צדקה רק מרויח מזה, במה מיוחדת
מצוות צדקה מכל המצוות????

והביא את תירוצו של ר' יואליש
מסאטמר זצ"ל: יש הלכה, שפועל
העובד בכרם, אסור לו לאכול
מהענבים של בעל הבית, אתה רעב?!
יש מכולת!!! לך תקנה לך אוכל!!!
כאן זה לא בית התמחוי לאנשים
רעבים... עם כל הכבוד.

אבל יש זמן, שמותר לפועל לאכול
מהענבים, מתי???? בשעת הבצירה
של הענבים, התורה התירה לו לאכול
מהענבים כמה שהוא רוצה, אם הוא
עובד בכרם ועושה פעולות אחרות
בכרם, חוץ מלבצור את הענבים,
אסור לו לאכול כלום!!!

אומר ר' יואליש: כך כמצוות הצדקה,
אנחנו נותנים לתוך כליו של בעל
הבית, בכך שאנחנו תומכים בתלמידי
חכמים שהם "כליו של בעל הבית..."
אנחנו מקבלים היתר לאכול לעצמנו,
אבל בשאר המצוות, זה כמו לעבוד

"ויתנו" לי תרומה????? הרי מדובר כאן על אדם שנותן ולא לוקח????? והתשובה: שאדם שלוקח כסף ונותן אותו לתרומה, הוא לוקח!!! משום שבורא עולם נותן לאדם שפע, הוא גם מצפה ממנו שידע איך להתנהג עם השפע הזה, ואם הוא יודע להתנהג היטב, הוא מרוויח שבורא עולם משאיר אותו עם אותו השפע, אבל אם הוא מתנהג בחוסר אחריות, אז פשוט מחפשים אדם אחר יותר אחראי, ויותר מזה, גם אם נגזר עליו שיפחת או שיפסיק לו השפע, אם רואים שהוא מתנהל באחריות, בורא עולם לא מפסיק לו את השפע.

מסופר על אשתו של ר' ישראל סלנטר שקנתה כרטיס הגרלה, אמר לה ר' ישראל, שגם אם היא תזכה בהגרלה, הוא נודר לא להנות מהכסף הזה, כיון שכל עושר שבא לאדם, הוא כמו גבאי צדקה, והוא צריך לשים לב מי צריך עזרה? מי נמצא במצב לא טוב? ואת האחריות הזו ממש אני לא רוצה לקחת על עצמי...

המדרש בילקוט שמעוני מספר: מעשה בחסיד שירד מנכסיו והיה

אך לפתע, הוא שומע את הרב, במקום שיבעס על כך שרימו אותו, הוא אומר: איזה יופי! שימחת אותי, כמה??? שאל השמש.

אמר הרב: שימחת אותי שהוא לא נכה, שהוא יכול ללכת רגיל... לאחר מספר דקות, שוב נכנס הגבאי, ואמר: הרב, ראיתי את אשתו בחוץ, והוא שיקר שהוא אלמן, אמר לו הרב: וואו, שימחת אותי! שהוא לא אלמן, איזה יופי!!! וכך הרב, במקום לבעוס עליו, הוא שמח שהוא לא סובל, הוא שמח שהוא בריא...

אני לא רוצה לחשוב, אם אנחנו היינו מגלים שהוא "עבד" עלינו... לא מקנא בו... 😊

גבאי צדקה או

עשיר?????

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה" [כ"ה ב']

שאלה שכולם שואלים: למה התורה כתבה בלשון "ויקחו" ולא כתבה

לאחר שש שנים, בא אליהו הנביא ואמר לו: באתי לקחת לך את העושר, הסתיימו שש השנים... אמר לו אותו אדם: חכה, אני אלך ואתייעץ עם אשתי, כמו שלקחתי את העושר אחרי שהתייעצתי עם אשתי, אני אחזיר לך אחרי שאתייעץ עם אשתי, הוא הלך לאשתו ואמר לה: אליהו הנביא בא לקחת את העושר שהביא לנו.

אמרה לו אשתו: לך, תן לו את פנקס הצדקות, ותשאל אותו: האם יש לו אנשים שיעשו עם הכסף עשייה יותר טובה ממה שאנחנו עשינו?? ואם יש בכבוד שיקח.

מסיים המדרש: שהקב"ה שמע את דבריהם, והשאיר להם את העושר שהיה להם, והוסיף על מה שהיה להם...

היה להם עושר לזמן קצוב, אבל כיון שהם ידעו איך להשתמש איתו בצורה נכונה, ולעזור לנוקמים, איך לעשות איתו דברים גדולים, בורא עולם השאיר להם את העושר לשנים נוספות ארוכות.

עובד כפועל, באמצע עבודתו כשדה פגש בו ערבי, אמר לו: אני אליהו הנביא, באתי לבשר לך שבורא עולם גזר עליך שש שנים שיהיה לך עושר, מתי אתה רוצה את השנים האלה???? עכשיו או בסוף ימך????

בהתחלה, הוא לא התייחס אליו, ולא האמין לו, אבל אליהו הנביא הגיע אליו עם השאלה הזו שלוש פעמים, בפעם השלישית אמר לו: אני אלך ואתייעץ עם אשתי, כשהגיע לאשתו, אמרה לו: תגיד לאליהו הנביא שיתן לנו את השנים האלה עכשיו, הוא חזר לאליהו הנביא, ואמר לו שהם רוצים את השנים האלה עכשיו.

אליהו הנביא אמר לו: עכשיו לך לביתך, ולפני שתגיע לשער של החצר שלך תראה כבר את השפע...

כשהגיע קרוב לביתו, הילדים שלו רצו אליו וסיפרו לו שהם שיחקו בחצר, ומצאו מטמון של דינרי זהב, מאותו יום הוא התעשר כמו שצריך, אבל הוא ואשתו עשו רישום מדויק של כל ההכנסות והתרומות שהם נותנים...

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי'
להצלחת משפחת התורם בעילום שם
יצחק בן רבקה הי"ו להצלחה ברו"ג
לרפואת

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א
ר' רחמים בן ריקה הי"ו
שולמית בת סוליקה תחי'
הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו
לרפואת מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'

לאה בת חסידה חסיבה תחי'
ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו
מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו
לינוי בת שירה תחי'
רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל
לע"נ

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל
הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל
הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן
חיים בן גיגי בן מרים ז"ל
שלמה סינטס בן שושנה ז"ל

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה
הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א
מושה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל
לע"נ

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר